

[LUNAROWSKI *ai*

A sg f lun(a)rowską.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: lunherowski, lunheroński; XVIII w.: lunarski; poza tym bez cytatu: lonherowski.

Przymiotnik od „lunar” ‘lonar’; przeznaczony dla lunara: Roku 1575 pan Stanisław Cyrus, kuśnierz i rajca krakowski, umarł, ten co [...] tamę pohudował i wieżę lunarowską. KronMieszcz 1575/1.

Cf LUNARSKI

MK